Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

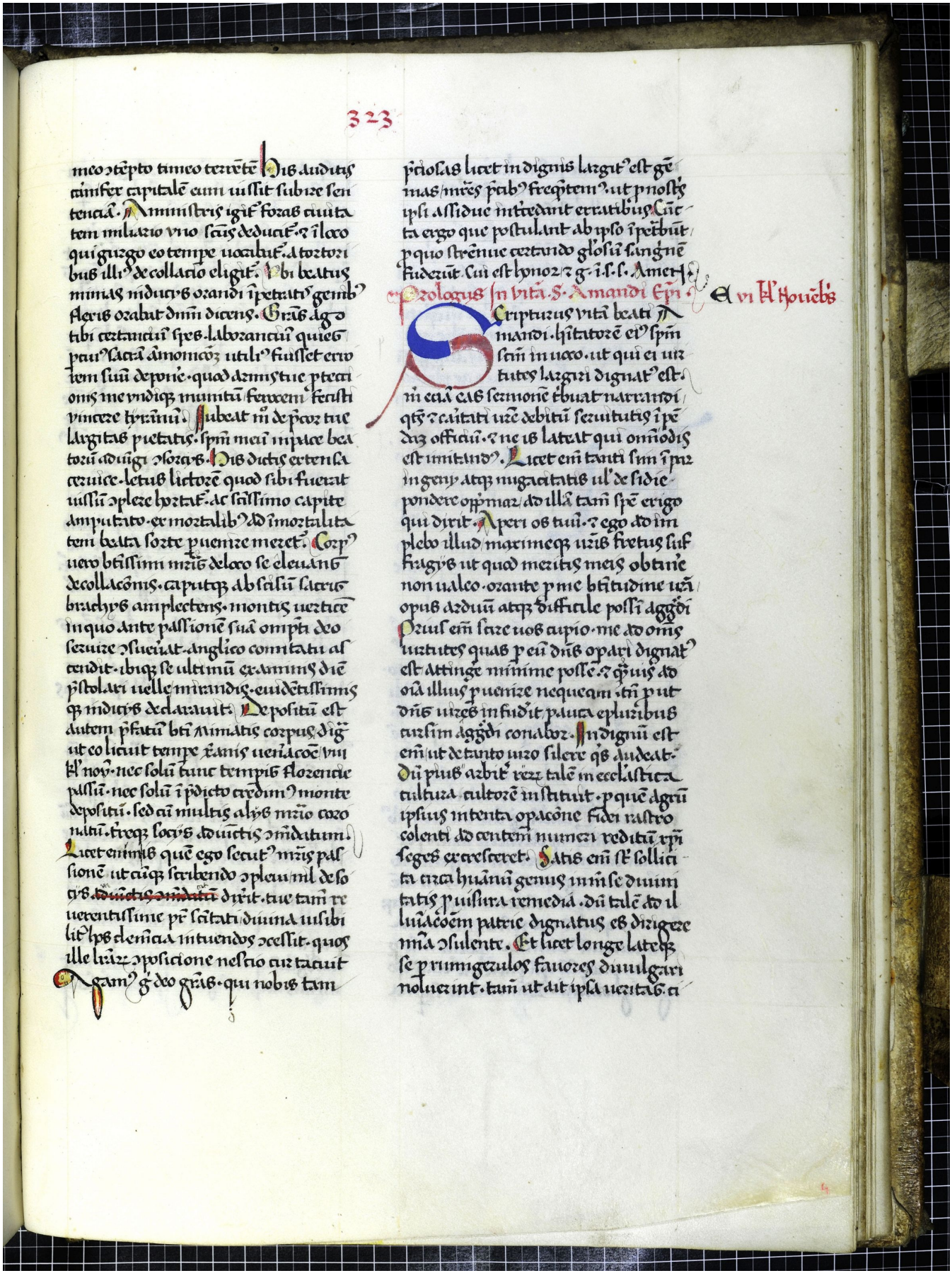

323

meo ꝛcepto timeo terrēte. His auditis
aimfer capitale eum iussit subire sen
tenciā. Ministris igit̄ foras ciuita
tem imlacio vno scās deducē. ꝙ ī loco
qui gurgo eo tempe uocabat. a tortori
bus illi⁹ decollacio eligit̄. Vbi beatus
minus mducrs orandi ī petuis gemb⁹
flexis orabat dnm dicens. Grās ag o
tibi certanci ī spes. ī laborancū quies
pau⁹ lacrā ā nomcōz utili⁹ fuisset cer
tem suū deponē. quod dnis tue preca
oms me vndiq; munitū fenecem feristi
vincere tyrānū. Iubeat m̄ de p̄cor tue
largitas pietatis. spm̄ meū in pace bea
torū adūngi ꝛoza⁹. His dictis ercensa
cruce. letus lictorē quod sibi fuerat
iussū ꝛplere hortat̄. Ac sāssimo capite
amputato. ex mortalib⁹ ad imortalita
tem beata sorte puenire meruit. Corp⁹
uero btissim mris de loco se eleuans
decollacōis. caputq; ab sālū sacris
brachys amplectens. montis uerticē
in quo ante passionē suā ompi deo
seruire ꝛsueuit. anglico comitatu al
cendit. ibiq; se ultimū examinis diē
pstolari uelle mirandis. euidētissimis
q; indicijs declarauit. Depositū est
autem pfatū bti Amati corpus. dig
ut eo licuit tempe rāmis uerū acōe mi
tl' nou. nec solū tunc temp⁹ florentie
passū. nec solū ī pdicto crēdim⁹ monte
depositū. sed aī multis alys mūdo loco
nitū. triq; locis ad uictis ꝛmēditum.
Licet enim⁹ quē ego secut⁹ mris pas
sionē ut aiq; scribendo ꝛpleam mil de so
cijs. ~~adiunctis amātū~~ dicit. tue tam re
uerentissime pr̄ sātati diuina iussibi
lit' ips clemēa intuendo ꝛcessit. quo⁹
ille hūr ꝛpositione nesciō aut tacuit
Nam g̃ deo grās. qui nobis tam
pciosis licet indignis largit̄ est gē
mas. mrēs pab⁹ freq̄tem. ut p nosty
ipsi assidue intrēdant errātibus. Cū
ta ergo que postulant ab ipso ī petūt
p quo strēnue certando gl'osū sanguīē
fuderūt. Cui est hono⁹ ꝛ g. i. s. l. Amen.

ℭ Prologus in vitā S. Amandi epi. et vi Hl'houēbs

Scripturus vitā beati A
mandi. hīstatorē ei⁹ spm
scm̄ in uero. ut qui ei un
tates largiri dignat⁹ est.
in ea. eis sermonē tbuat narrandi
qs? ? cautū uē debitū seruitutis ī pē
dis officiū. ? ne is lateat qui omodis
est imitand⁹. Licet em̄ tanti sim ī pz
in genij atq; magistatis ul' de fidie
pondere op⁹ maz ad illā tam spē erigo
qui dixit. Aperi os tuū. ? ego ad im
plebo illud maxime cū uīb⁹ fretus sit
frugib⁹ ut quod meritis meis obtinē
non ualeo. orante p me btitudine uā
opus arduū atq; difficile possi aggdi
Prout em̄ scire nos aipio. me ad oms
uirtutes quas p ei⁹ dnōs opari dignat⁹
est attingē minime posse. ? q̄uis ad
oīa illius p uenire nequeam. tñ p ut
dnōs uīes in fudit. pauca ex pluribus
tantū m aggdi conabor. Indignū est
em̄ ut de tanto uiro silere q̄s audeat.
Dū plus arbit̄ rear tale in eccl'iastica
cultura cultorē instituit. p quē dgrū
ipsius intenta opacōne fidi nostro
colenti ad centum numeri reditū trā
feges ex arescēret. Satis em̄ sē sollici
ta erga humānū genus in m̄se diuina
tatis p uisura remedia. dū tale ad il
lius acōem patrie dignatus es dirigere
mīa. ꝛsulente. Et licet longe late q;
se p rumigerulos fauores diuulgari
noluerint. tamē ut aut ipsa ueritas a